

L'EXEMPLE DE FRANCESC D'ASSÍS

FRA JOSEP MANUEL VALLEJO

Un dels aspectes de la vida de Francesc d'Assís que més poden interpel·lar-nos avui és el seu enamorament de Jesucrist i la seva encarnació vital de l'Evangeli. Per a ell l'Evangeli és Jesús i s'interpreta posant-lo en pràctica, ja que sols es capta la veritat de la Bona Notícia quan es practica. Totes les reformes a l'Església han vingut per persones que s'han pres seriosament l'Evangeli, encarnant-lo en les seves vides.

La seva fascinació per Jesús pobre (Fil 2) i la joia de trobar el tresor de la simplicitat evangèlica viscuda en fraternitat, ens pot ajudar a dur una vida més senzilla i joiosa.

La seva experiència del Déu Abba que ens fa fills estimats i, per tant, germans i iguals, el seu ésser mares els uns per als altres amb la tendresa de qui renta els peus amb delicadesa, pot ser un referent preciós per a les nostres relacions.

La descoberta de la fraternitat com a do de Déu, tant en l'alegria com en les dificultats, i la seva convicció que Déu parla a través del que ens diuen i ens fan el germans, pot ajudar-nos a redescobrir la bellesa del conuiu junts i el fet d'escollir-nos i ajudar-nos mútuament com a avantsala del Banquet Celestial.

La pobresa austera com a no possessió de les coses, respectant-les com a creades per Déu i, per tant, bones i belles, pot ser un paradigma magnífic per al nostre ecologisme i cura de la Creació, així com pel repartiment més equilibrat dels béns de la terra.

El seu deler per la petitesa i la humilitat, que renuncia al poder i vol ser sempre servidor des de baix, pot ser una vacuna per al nostre deliri de grandesa, de vanitat i de possessió dels altres.

L'acceptació de la vida com a do de Déu, amb tot el que te, inclosos els dolors



i els fracassos, fins al punt de declarar benaurats els qui aguanten amb pau malaltia i tribulació i d'anomenar la mort germana, pot ser un esperó per reconciliar-nos amb la realitat i amb tot el que ens toca viure.

L'amor als enemics i la mansuetud de Jesús a la Passió, que tant valorava el sant, poden ser un referent per a la nostra reconciliació i convivència amb els que no ens estimen, i ensenyar-nos a respondre al mal amb el bé i a no tenir-li en compte al germà el mal que ens fa. Perquè "si estimeu els qui us estimen, quin mèrit teniu? Això també ho fan els pagans" (Mt 5,46).

La seva amistat espiritual amb santa Clara pot ser un exemple per animar-nos a cercar la complementarietat de l'altre sexe, sense pors ni immadureses, per viure el nostre carisma en masculí-femení.

La seva vocació de conviure amb els leprosos i tenir-ne cura ens és un exemple per atansar-nos als marginats i viure la germanor amb ells. En el benentès que, per a Francesc, el pobre no és sols algú que hem d'ajudar, sinó presència real del Crist (Mt 25).

Sant Francesc inicià la seva conversió reconstruint esglésies amb les seves mans. El treball manual, tan abandonat en la nostra societat digital, ens pot anar molt bé per a l'equilibri psicològic i per donar-nos alegria i realisme, així com per ajudar-nos a col·laborar en la regeneració i embelliment del nostre entorn.

Finalment, encara que hauria d'anar al principi, la seva oració llarga i les diverses quaresmes que feia al llarg de l'any, ens mostren que la santedat cristiana s'alimenta de la intensa intimitat amb el Pare i de l'obertura a l'acció de l'Esperit Sant. Com deia Francesc: "... Sobre totes les coses el germà ha de desitjar de posseir l'Esperit del Senyor i deixar-lo obrar a ell..." (2 Regla 10,8).

